

[Bernhard Baunsgaard]

i Fredericia, hvor Vejle amt hen på året opdager, at Superfos dér overtræder den tilladelse, man har til udledning af kobbergift i Lille Bælt? Så forhøjer man tilladelsen, sådan at politiet må opgave at rejse tiltale. Det er det sidste, der er sket.

Vi har tidligere haft en straffesag dernede, hvor der var tale om, at man udledte 51 pct. for meget gift i Lille Bælt. Hvad skete der? Til trods for at Superfos havde sendt fejlagtige måleresultater ud og Fredericia kommune netop i den periode kunne konstatere, at kommunens målinger slet ikke svarede til Superfos' målinger, kunne Superfos derefter meddele: beklageligvis havde man netop i den periode efterfølgende opdaget, at man var kommet til at måle forkert. Hvad sker der så med en for stor udledning af gift, en 51 pct.s overtrædelse? Frifindelse, total frifindelse.

Hvad sker der, når Århus amts samvirken- de flertal bestående af socialdemokrater og konservative skal gribe ind over for den gift- forurening, der sker i Grenå fra BASF-fabrikken derude?

Vi må have påtale fra centralt hold for overhovedet at komme med blot de ringeste rimelige foranstaltninger med hensyn til giftudledning.

Jeg vil gerne bede om, at ministeren tager det meget alvorligt med, at den strafferamme, vi har på indtil 1 år, må tages i brug.

Det, der sker, når man ødelægger naturen, er jo ikke den samme slags ødelæggelser, der sker, fordi vi har nogle værtshusslagsmål og der ødelægges noget inventar eller noget porcelæn eller nogle glas. Som en af Århus uni- versitets professorer engang sagde det: hvad betyder det, der sker i sådan et værtshus- slagsmål i et industrisamfund? Alligevel er vi så forargede over det. Hvad betyder den slags i sammenligning med det, som samfundets spidser tillader sig over for naturen, skønt det sidste næsten altid er uopretteligt? Og det er vi ikke spor forargede over.

Jeg må desværre sige, at jeg synes, det væsentligste, der kan ske ved behandlingen af disse to lovforslag, er, at man sætter straffe- rammen i kraft, og den første, der formentlig falder for det, medmindre man skifter fuld- stændig politik, må være den ansvarlige for Cheminova, Århus universitets rektor.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. L 177, hr. Hjortnæs, har ordet.

Hjortnæs (S):

Nu bragte hr. Bernhard Baunsgaard jo nogle andre elementer ind i debatten, og det giver så mig anledning til at sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det, der har været galt, og som har været galt hele tiden, er, at den kommunale tilsynsmyndighed svigter. Det er derfor, det er så utrolig vigtigt, at vi får strammet miljøbeskyttelseslovens bestemmelser op. Man kan ikke forvente, at domstole- ne skal idømme strenge straffe, når det gang på gang konstateres, at myndighederne har været vidende om det, der er foregået, og ikke har grebet ind. Dér ramler vi lige præcis ind i det, som vi har taget op i vores forslag, nemlig at forudsætningen for, at man griber ind over for overtrædelse og overskridelse af de vilkår, der er givet, efter den gældende lov er, at overskridelsen er væsentlig.

Nu vil jeg i øvrigt gerne takke det radikale venstres ordfører, fru Dagmar Mørk Jensen, for en, synes jeg, meget god og meget imøde- kommende tale. Alligevel vil jeg godt sige, netop provokeret af hr. Bernhard Baunsgaards indlæg, at fru Dagmar Mørk Jensen bør ikke begynde at diskutere, hvad der ligger i ordet »væsentlig«. Det ord skal simpelt hen fjernes.

Det skal være sådan, at når der foreligger overskridelser, så skal der gribes ind, og hvis ikke netop man giver de lokale myndigheder dette direktiv, så kan hr. Bernhard Baunsgaard komme med alle sine gode og venlige og imødekommende og strenge taler. De hjælper ikke, for man kan nu engang ikke tvinge domstolene til at idømme strenge straffe, hvis kendsgerningerne er, at der er uenighed om, hvad der ligger i ordet »væ- sentlig«, og hvordan det skal formuleres og tænkes gennemført, altså hvordan det skal fortolkes i nogle konkrete situationer, og at man på den baggrund blot ser gennem fingre med, hvad der foregår. Sådan er de faktiske realiteter, ikke i jernindustrien, men inden for miljøområdet, og det er det, der er for- klaringen på det problem, som hr. Bernhard Baunsgaard her rejser.

Så vil jeg godt benytte lejligheden til at gå lidt dybere ind på det, som har været et cen- tralt element i socialdemokratiets lovforslag